

“هیزم تری” که نیکزاد فروخته است

یکی از معروفترین ضربالمثل‌های رایج در بین مردم، ضربالمثل “هیزم تر” به کسی فروختن است.

در گذشته که وسایل گرمایشی مدرن وجود نداشت مردم از هیزم و زغال برای گرم کردن خود در فصول سرد سال استفاده می‌کردند. هیزم برای آن‌که خوب بسوزد و دود نکند باید حتماً خشک باشد. به این منظور سرشاخه‌های درختان بریده می‌شده و مدتی در فضای باز قرار می‌گرفت تا به صورت خشک درآید.

تهیه هیزم خشک کار زمان‌بری بود. به این منظور هیزم فروشان برای آن‌که سود بیشتری عایدشان شود هیزم‌های تر را قاطی هیزم‌های خشک به مشتریان از همه جا بی‌خبر می‌فروختند.

“هیزم تر” به راحتی و با قطع درختان مهیا می‌شود اما نه خوب می‌سوزد و نه گرمای مناسبی می‌دهد. در نتیجه وقتی مشتری “هیزم تر” را به خانه می‌برد و متوجه می‌شود که کلاه بر سرش گذاشته شده در دل به فروشنده دشنام می‌داد و او را نفرین می‌کرد.

“هیزم تر” به کسی فروختن کنایه است از این‌که کسی بدون هیچ علتی در مقام ناسازگاری و دشمنی با شخص یا اشخاصی برآید و در مقابل این رفتار غیرمنطقی شخص به او گفته می‌شود بهت “هیزم تر” نفروختیم که این‌طور با ما رفتار می‌کنی.

و حالا علی نیکزاد باید بگوید که به برخی از حضرات و آقایان چه “هیزم تری” فروخته است که از ماه‌ها قبل سر ناسازگاری با او آغاز کردند و صدمه زدن به موقعیت نایب رئیسی او را در دستور کار قرار دادند. به چه دلیل، به ظاهر دوستان خطرناک‌تر از حد تصور، آستین بالا زدند و در مقابل رأی‌آوری او به هر وسیله‌ای متوسل شدند و حتی از قسم دادن نمایندگان به مقدسات نیز کوتاهی نکردند.

نیکزاد از جایگاه نایب‌رئیسی به اردبیل خدمت می‌کرد. بدون شک کسانی که چشم دیدن موفقیت‌ها و موقعیت‌های نیکزاد و اقبال مردم به او را نداشته و ندارند دست به دامن سنگ‌اندازی در مسیر نایب‌رئیسی او شدند.

جایگاه یک خدمتگزار در سطح کشور با هیاهو، رفتارهای سبک، زیرآبزنی‌ها، اجرای نقشه‌های مختلف و مصادره کردن حاصل تلاش و توانایی دیگران به دست نمی‌آید. خیلی‌ها در سال‌های اخیر کوشیده‌اند تا برای یکسال هم شده سایه عضویت در هیئت‌رئیس را بالای سر خود ببینند. عدم موفقیت در دستیابی به این آرزو آن‌ها را به سوی مخالفت با نایب‌رئیس‌نیکزاد کشانده است. آن‌هایی که باید به فکر بهبود امور باشند و در این‌راستا کوشش بکنند گویا در تعیین حدود بین نفع و ضرر منطقه بر خلاف جریان آب شنا کرده و خاطره‌ای خوب از خود برجای نگذاشته‌اند.

باید ترسید از آن‌هایی که به‌ظاهر دلربایی می‌کنند و خود را واله و حیران و عاشق مردم و جامعه نشان می‌دهند ولی چون به خلوت می‌روند تا می‌توانند ضربه می‌زنند و کاری برخلاف منافع جامعه انجام می‌دهند و در حق مردم و جامعه کم لطفی و به تحقق خوبی‌ها دهن کجی می‌نمایند.